

ĮVADAS

Jo Šventenybė Hazrat Mirza Masroor Ahmad (gim. 1950 m. rugsėjo 15 d.) yra dabartinis ir penktasis Kalifas (, Khalifatul Masih al-Khamis), ir pasaulinės Ahmadiyya musulmonų bendruomenės lyderis. Kaip penktasis bendruomenės įkūrėjas - Hazrat Mirza Ghulam Ahmad - įpėdinis jis buvo išrinktas 2003 m. balandžio 22 d., trys dienos po jo pirmtako Hazrat Mirza Tahir Ahmad, ketvirtojo Ahmadiyya musulmonų bendruomenės Kalifo, mirties. Po ketvirtojo kalifo mirties pirmą kartą bendruomenės istorijoje Rinkimų kolegija susirinko už Indijos subkontinento ribų, Londono mieste. Po šio susibūrimo Jo Šventenybės Hazrat Mirza Masroor Ahmad buvo išrinktas penktuoju Ahmadiyya musulmonų bendruomenės Kalifu. Pačioje savo veiklos pradžioje, kaip atsakas į Pakistano vyriausybės spaudimą, jis buvo priverstas emigruoti iš Pakistano. Nuo tada, kai buvo išrinktas, jis daug keliavo po pasaulį, kad susitiktų su bendruomenės nariais ir pasakytų kalbą per jų metinius susibūrimus. Daugeliui šalių, kuriose jis lankėsi, tai buvo pirmasis Ahmadiyya kalifo vizitas.

©MAKHZAN-E-TASAWEER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Alacho vardu, Maloningiausio, visada Gailestingo

AUKSINIAI PRINCIPAI TAIKAI PASAULYJE

Dvyliktasis nacionalinis Ahmadijos musulmonų Taikos Siumpoziumas įvyko Jungtinėje karalystėje šeštadienį - kovo 14-ą dieną, 2015-aisiais metais, Baitul Futuh mečetėje, pietų Londone. Renginio tema buvo „Religinė laisvė ir Taika“. Šiame renginyje dalyvavo daugiau nei 1000 delegatų, tarp jų buvo daug parlamentarų, diplomatų, dvasinių ir civilinių lyderių. Tarp kalbėtojų buvo ir profesorius Heiner Bielefeldt (Jungtinių tautų specialus pranešėjas religinės laisvės ir tikėjimo klausimais), Siobhain McDonagh parlamento narys (pirmininkas visos parlamentinės grupės Ahmadijos musulmonų bendruomenei),

lordas Avebury(Vice- pirmininkas parlamento rūmų žmogaus teisių grupės), daktaras Charles Tannock Europos parlamento narys (pirmininkas europos parlamento draugų Ahmadijos musulmonų grupės), lordas Ahmad iš Wimbledon (ministras bendruomenėms), ir Rt Hon Justine Greening parlamento narys (Valstybės sekretorius tarptautiniam vystymuisi). Šiame įvykyje taip pat buvo pristatytas Ahmadijos musulmonų skiriamas apdovanojimas už „Pažangumą siekiant taikos“. Jis buvo suteiktas ponui Sindhutai Sapkal iš Indijos už įkėpiančią darbą su benamiais našlaičiais. Pagrindinė kalba buvo pasakyta Jo Šventybės Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba), pasaulinio Ahmadijos musulmonų bendruomenės lyderio.

Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba) Kalifas ir pasaulinės Ahmadijos bendruomenės dvasinis lyderis po Tashahhud, Ta‘awwuz ir Surah Al-Fatihah pareiškė:

"Visi išskirtiniai svečiai, Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barkatohu – tegu ramybė ir palaiminimai Alacho būna jums visiems."

Visų pirma, aš norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir padėkoti visiems nusipelniusiems svečiams, kurie galėjo prisijungti prie mūsų šį vakarą.

Šiais metais Taikos Siumpoziumas vyksta po penkių mėnesių pertraukos ir todėl aš esu ypatingai dėkingas mūsų seniems draugams priėmusiems mūsų kvietimą po palyginus trumpo laiko tarpo praėjusio nuo anksčiau įvykusio Taikos siumpoziumo. Aš tikiu, kad jų priežastis dalyvauti šiame renginyje yra noras išgirsti Ahmadijos musulmonų bendruomenės požiūrį į taikos pasiekimą pasaulyje ir išgirsti apie jų dedamas pastangas.

Tačiau, aš taip pat tikiu, kad kai kurie iš jūsų norėtų sužinoti ar tai kas buvo pasakyta ankstesniame Taikos Siumpoziume davė teigiamų rezultatų ir ar pasiekė produktyvių rezultatų. Tikrai yra naudinga turėti entuziastingą susidomėjimą tokiais svarbiais klausimais ir visi žmonės turėtų troškinti, kad bet kokios pastangos įdėtos skatinti taiką būtų sėkmingos ir visi šie žmonės yra palaiminti. Mano asmeninė viltis yra, kad mūsų pastangos turėtų teigiamą įtaką pasaulyje. Vis tiek, nepaisant mūsų bendro troškimo pasiekti taiką pasaulyje, tiesa yra ta, kad dauguma pasaulio ir toliau laipsniškai linksta link tolimesnio konflikto, netvarkos ir tamsos. Kalbant apie teigiamą pusę, nuo mūsų praeito Taikos siumpoziumo atrodo kad atsirado vienas, mažas šviesos spindulėlis mirgantis tolojuje, kuris yra kaip ženklas atsargaus optimizmo, kuris suteikia vilties kibirstelę.

Vienas iš punktų į kurį aš atkreipiau dėmesį praeitame Taikos siumpoziume, buvo tas, kad pasaulis turėtų skubiai adresuoti ir siekti užblokuoti finansavimą ir išteklių linijas teroristinėms grupuotėms – žinomos kaip ISIS ar Islamo valstybė. Aš netvirtinu, kad tai dėl manęs, ar dėl fakto, kad aš atkreipiau dėmesį į šitą klausimą, bet tikrai per kelis praėjusius mėnesius buvo jaučiamas apčiuopiamos pastangos išspręsti šią labai svarbią problemą. Pavyzdžiui, vasario mėnesį, Jungtinių Tautų Saugumo taryba vieningai priėmė nutarimą tiesiogiai nutaikytą į ISIS finansavimą ir patvirtino sankcijas, kurios apmokestina bet kokias grupes, kurios siekia nelegaliai įsigyti naftos iš jos (ISIS) ar užsiimti bet kokia kita mainų forma. Jei šis nutarimas yra tinkamai įgyvendintas tada, kaip ir aš sakiau prieš tai, aš tikiu, kad nereikės metų nugalėti ISIS, bet greičiau jų žiaurumai gali būti sustabdyti per kelis mėnesius. Taigi, jei jie yra tikrai nuoširdūs jų troškime pasiekti taiką pasaulyje, visos musulmonų šalys ir jų sąjngininkai turėtų siekti įgyvendinti šias priemones geriausiai pagal jų sugebėjimus. Neabejotinai, tai yra sunki musulmonų pasaulio našta, duoti jų pilną paramą ir atsidasimą šiam tikslui. Taip yra todėl, kad taip

vadinamoji vyriausybė ar valstybė kuri buvo įkurta ISIS ne tik atlieka pačius smerktiniausius ir barbariškiausius nusikaltimus ir žiaurumo aktus – bet ir todėl, kad jie tai daro Islamo vardu. Tai yra priežastis ekstremalaus sielvarto tikriems musulmonams, nes jie žino, kad tokie slykštūs aktai neturi jokios sąsajos su jų religija.

Neseniai, prancūzų žurnalistas, kuris dešimt mėnesių buvo laikytas kaip kalinys ISIS grupuotės prieš budamas paleistas, kalbėjo apie savo patirtį nelaisvėje. Jis sakė, kad jis niekad nematė Koranokopijos per visą savo laiką nelaisvėje ir kai jis paklausė teroristų kaip jie pateisina galvos nukirtimą kitiems žmonėms ir daugelį kitų jų padarytų žiaurumų, jie niekad nedavė jokių atsakymų. Jie tiesiog paprastai pasakydavo, kad jie vykdo savo valią kaip jie nori ir tęs tai daryti ir toliau. Jungtinė karalystė turėtų būti ypatingai susirūpinusi, pasak žurnalisto pasakojimo, ekstremistai, kurie atvyko į Siriją iš Didžiosios Britanijos, įvykdė kai kuriuos baisiausius nusikaltimus ir buvo negti žiauresni už kitus ekstremistus.

Neabejotinai tai yra problema didelio rūpesčio britų valdžios organizacijoms. Beveik kasdien žiniose yra pilna reportažų apie jaunuolius, tiek vyrus tiek moteris, kurie buvo radikalizuoti Didžiojoje Britanijoje ir tada arba iškeliaavo į Siriją ar Iraką, arba buvo sulaukyti vietoje dėl įvairių su terorizmu susiejusių nusikaltimų. Radikalizacija dėl to yra didelė problema Jungtinei Karalystei, Europai ir visam pasauliui. Todėl, vyriausybės teisingai pradėjo reikšti jų susirūpinimą ir svarsto galimybes, kaip išpresti šią problemą. Tačiau, tinkami ir reikiami būdai dar nėra taikomi tam pasipriešinti.

Pavyzdžiui, čia Didžiojoje Britanijoje, policija ir žvalgybos tarnybos pripažino, kad kai kurie iš žmonių kurie buvo radikalizuoti ir išvyko į Siriją ar Iraką nebuvo tinkamai stebimi ir jeigu jie būtų buvę, jie galėjo būtų sustabdyti ir nebūti išleisti iš šalies. Bet kuriuo atveju, ir kaip aš jau ir nurodžiau, ne vien tik musulmonų pasaulis turėtų būti susirūpinęs apie dabartinių įvykių eigą. Greičiau, tai yra priežastis rimto pavojaus visam pasauliui, nes jei ekstremistai, kurie išvyko į užsienį sugrįš į jų kilmės šalis, tai galėtų vesti į baisias pasėkmes ir potencialiai į didelį pavojų tai visuomenei.

Žiūrint į pasaulio lyderių reakciją į ISIS, yra malonu žiūrėti, kad tam tikri politikai ir religinės figūros pasirinko nepridėti deguto į ugnį. Vietoj to jie

aiškiai parodė, kad jie netiki jog ISIS ar bet kuri kita teroristų grupuotė reprezentuoja tikruosius islamo mokymus. Pavyzdžiui, per neseniai vykusią kalbą Vašingtone (Washington), prezidentas Obama pasakė aiškiai, kad teroristai išduoda jų religiją ir neturi ryšio su islamu. Prieš kelias dienas, Katalikų Archibišopas Niujorke, taip pat kalbėjo atvirai prieš sąvoką, kad islamas išteisina teroristų veiksmus, tokiu grupių kaip ISIS.

Prieš kelias dienas, Katalikų Archibišopas Niujorke, taip pat kalbėjo atvirai prieš sąvoką, kad islamas išteisina teroristų veiksmus, tokiu grupių kaip ISIS.

Ir čia, Europoje, tam tikri plataus mąstymo politikai ir religiniai lyderiai taip pat atsakingai sureagavo į teroristų atakas klaidingai įvykdytas islamo vardu. Pavyzdžiui, sausio mėnesį, kaip aš manau jūs žinote, teroristai užpuolė Charlie Hebdo žurnalo ofisus paryžiuje. Tai buvo sukelianti siaubą ataka ir visiškai prieš islamo mokymus. Kaip po kelių dienų iškilo klausimas dėl laisvos kalbos turėjimo - popiežius

Pranciškud pasakė,kad mes neturėtume provokuoti vienas kito ar įžeisti vienas kito tikėjimų. Jis sakė,kad kiekvieno tikėjimo ir religijos orumas turėtų būti gerbiamas ir, kad mes turėtume siekti bendro gėrio.

Jis labai teisingai pasakė,kad net, jei ir jo labai geras draugas ištare blogą žodį prieš jo motiną, jis turėtų tikėtis smūgio atgal. Mano asmenine nuomone, tai yra labai išmintingas ir protingas pareiškimas ir bandymas Popiežiaus paremti religinę laisvę ir toleranciją.

Vistiek,kalbant apie ekstremizmą, leiskit būti absoliučiai aiškiam,kad bet kur, ir bet kada, jei kas nors bandys išteisinti jų neapykantos pilnus žiaurums ar neteisības islamo vardu – jie turėtų būti pasmerkti. Leiskit taip pat būti aiškiam, kad tokie aktai neturi absoliučiai jokio ryšio tikriesiems ir taikiems islamo mokymams. Taip pat, kaip jau anksčiau minėjau, aš nemanau, kad politikos formuotojai ir vyriausybės šiuo metu imasi visų reikalingų priemonių, kurios yra reikalingos sustabdyti ekstremizmą.

Mano nuomone, būtų žymiau efektyviau pagrindinėms galioms paremti vietines vyriausybes, pasikliaujant jomis ir siekiant sukurti abipusio pasitikėjimo santykius. Per artimą bendradarbiavimą bendra strategija turėtų būti sukurta, kaip sustabdyti ekstremizmą ir jo neapykantos pripildytą ideologiją. Tai tikrai būtų daug efektyviau nei vietinėms vyriausybėms priešintis suteikiant jiems karinius mokymus ir ginklus vietiniams maištautojams. Tokia strategija gali tik labiau sukurstyti esančius neramumus ir įtampą tose šalyse. Iš ties, mes jau pamatėme šios politinės strategijos kvailumą ir pavojus. Prieš kažkiek laiko, tam tikros pagrindinės jėgos suteikė karinį mokymą Sirijos opozicijos nariams ir vėliau buvo plačiai skelbiama, kad dauguma iš tų maištininkų paėmė jų naujai duotus ginklus ir karinių mokymų patirtį ir prisijungė prie teroristų grupuočių. Nepaisant to, dabar buvo paskelbta,kad tūkstančiams Sirijos maištininkų bus suteikti kariniai mokymai Turkijoje, Katarė(Qatar) ir Saudo Arabijoje.

Aš tikiu,kad būtų konstruktyviau pagrindinėms galioms pastatyti tiltus su vietinėmis vyriausybėmis ir padėti jiems užbaigti terorizmą jų šalyse. Ši parama galėtų būti suteikiama su ta sąlyga, kad tos vyriausybės garantuos kad jos tarnaus jų piliečiams deramai, teisingai ir nepasiglemš jų teisių bet kokia forma.Kai Sirijoje, Irake ir tam tikrose šalyse visuomenė pasipriešino jų vyriausybėms tai privedė prie galios vakuomo, kuris buvo pilnai išnaudojamas ekstremistų ir davė jiems didelę naudą.Civilinė

netvarka, įstatymų nebuvimas tose šalyse leido teroristų organizacijoms įsikurti ir sudarė tobulas sąlygas joms klestėti. Kaip jau sakiau, žmonės iš Europos, Australijos, net iš Kinijos ir kitų pasaulio šalių keliavo per sienas, kad galėtų prisijungti prie ISIS ir to pasėkmės tikrai bus jaučiamos Europoje ir Vakaruose. Todėl, nėra dvejonės, kad tai net tik probleminis klausimas jaudinantis tik musulmonų pasaulį, bet greičiau tai yra globali problema turinti potencialą išplisti po visą pasaulį.

Trumpai tariant, priemonės pažaboti ekstremizmą įrodo esančios neveisingos. Jei mes pažiūrėsime į Libijos atvejį, prieš kelis metus, kai kurios jėgos padėjo vietiniams maištininkams nuversti Kadafio režimą. Bet ką tai pasiekė? Ar buvo bent kokios naudos ar gyvenimo pagerėjimas Libijos žmonėms? Žinoma – Ne! Greičiau šalis buvo palikta nuniokota, padalinta į dalis ir griuvėsiuose. Tai tapo veisimosi žeme terorizmui ir nestabilumui. Yra sakoma, kad net Kadafio gimtasis miestas dabar yra valdomas teroristų kurie yra susieti su ISIS ir šis miestas yra tik per 300mywlių nuo Italijos pakrantės. Todėl, analitikai yra pasakę, kad šiuo būdu ekstremistai virtualiai pasiekė europos slenkstį.

Jei mes pažiūrėsime į Rytų Europą - ten radikalūs individai, kurie vyksta ne tik į Siriją ar Iraką, bet taip pat keliauja prisijungti prie teroristų grupuočių Afganistane ir Pakistane. Iš tikrųjų, Pakistanas ir Afganistanas ilgą laiką buvo ekstremaliai nestabilios šalys, kur vyravo terorizmas ir ekstremizmas. Tai, taip pat, yra besitęsianti priežastis didelio susirūpinimo. Tada, jei mes pažvelgsime link Afrikos, teroristinės grupuotės tokios kaip, Boko Haram ir Al-Shabab elgiasi visiškai prieš islamo mokymus vykdydamos pačius barbariškiausius nusikaltimus. Išsiskojimai ir to pasėkmės neliks izoliuotos tik Afrikos šalyse, bet greičiau bus jaučiamos platesniame pasaulyje. Ir ne tik musulmonų pasaulyje mes matome netvarką, suirutę ir konfliktus. Pavyzdžiui, situacija Ukrainoje išlieka neišspręsta ir labai pavojinga. Nors, preliminarus ugnies nutraukimas buvo neseniai pasirašytas, tolimesnis konflikto paaštrėjimas ir ateities karas negali būti atmestas. Didžiosios jėgos būtų neišmintingos neįvertinti grėsmės kuri susidarė tame regione. Daug kas buvo parašyta ir pasakyta apie tai kaip po dvidešimt penkių metų po Šaltojo karo pabaigos, politinės įtampos ir kitos rimtos problemos apimė tą regioną dar kartą. Ekonominė situacija yra viena iš jų, ir negali būti savaime suprantama. Kita problema yra tai, kad mes matome, kad įvairios vyriausybės didina savo karines išlaidas. Pavyzdžiui, Kinijos vyriausybė neseniai pranešė, kad ji žymiai

padidins savo karinį biudžetą ateinančiais metais. Tačiau, Kinijos biudžetas lieka mažesnis nei kai kurių kitų didelių šalių. Esmė yra tame, kad šalys varžosi tarp savęs siekdamos pralenkti viena kitą lyginant jų gynybos išlaidas. Šios lenktynės padidinti karinius biudžetus nėra be priežasties, bet iš tikrųjų yra už to paslėptų motyvų. Jei mes tikrai norim taikos, tada Jungtinės Tautos ir kitos pagrindinės jėgos turi skubiai spręsti šias problemas teisingu ir kryptingu keliu.

Jei mes stebėsime situaciją Artimuosiuose Rytuose, bus aišku, kad neapykanta ir priešiškas tarp Izraelio ir Palestinos yra nuolat didėjantis ir dažnais intervalais šis priešiškas išsiveržia kaip bereikšmis smurtas ir kraujo praliejimas. Tada, mes visi žinome apie santykius tarp Izraelio ir Irano, kurie yra labai nepastovūs. Ilgą laiką tarp jų buvo visiškai pasitikėjimo trūkumas ir abipusis priešiškas, kuris atrodo didėja su kiekviena diena. Trumpai tariant, didelė dauguma pasaulio yra apimta suirutės ir konfliktų. Deja, pasauliui nepavyko sukurti efektyvaus plano ar strategijos išlaisvinti žmoniją iš šios beviltiškos būsenos.

Bus aišku, kad neapykanta ir priešiškas tarp Izraelio ir Palestinos yra nuolat didėjantis ir dažnais intervalais šis priešiškas išsiveržia kaip bereikšmis smurtas ir kraujo praliejimas. Tada, mes visi žinome apie santykius tarp Izraelio ir Irano, kurie yra labai nepastovūs. Ilgą laiką tarp jų buvo visiškai pasitikėjimo trūkumas ir abipusis priešiškas, kuris

atrodo didėja su kiekviena diena. Trumpai tariant, didelė dauguma pasaulio yra apimta suirutės ir konfliktų. Deja, pasauliui nepavyko sukurti efektyvaus plano ar strategijos išlaisvinti žmoniją iš šios beviltiškos būsenos.

Pabrėžtos problemos ir išsisknijusios priežastys yra ignoruojamos arba bent jau joms nėra duodamas dėmesys, kurio jos reikalauja. Kiekviena šalis tiki, kad jos politika yra teisingi ir kitų šalių neteisingi. Dauguma šalių tiki, kad tai kas vyksta kitose pasaulio šalyse jų nepaveiks. Tokie įsitikinimai ir supratimai yra klaidingi ir gali būti žalingi. Net ten kur yra bandoma pasiekti taika, dažnai pastangos yra bevaisės, nes strategijos išspręsti problemą ar situaciją užėmė bereikalingai ilgą laiką. Todėl turėtume suvokti ir atpažinti kritišką reikalingumą valandos. Ir, kad ir kur planuotume kontroliuoti situaciją, tai turėtų užtrukti minimalų laiką. Mes turime suvokti, kad taika gali būti pasiekta tik ant tvirto nuoširdumo, sąžiningumo ir teisingumo pamato. Tai yra pagrindiniai principai norint pasiekti taiką. Kol nėra nuoširdumo ir teisingumo joks sprendimas niekad nebus naudingas. Mūsų bendruomenės požiūriu – mes, Ahmadiyya musulmonų bendruomenė, neturime galios ar pasaulinės įtakos. Mūsų tikslai, yra grynai dvasiniai ir mes nesiekiamo galios ar vyriausybės. Mes neturime politinių ambicijų ar tikslų. Kaip dvasinė bendruomenė mes trokštame tik, kad pasaulis pripažintų savo Kūrėją, ir kad žmonės

išpildytų teises vieni kitiems. Išpildyti šiuos du susietus tikslus mes dedame visas pastangas, visuose pasaulio šalyse. Mes siekiame informuoti kitus, kad islamo mokymai neturi jokios sąsajos su smurtu ir suirute vykstančia pasaulyje.

Ir dabar aš pristatysiu kelis pagrindinius islamo mokymus susiejusius su taikos sukūrimu. Tačiau, prieš tai padarant, aš norėčiau pasakyti visiškai aiškiai, kad kaltė už netvarką ir suirutę šiandienos pasaulyje negali būti priskirta vien tik islamui ar tik musulmonams vieniams. Iš tikrųjų, yra labai daug kitų priežasčių ir faktorių, kurie papildo neramumus paplitusius daugumoje pasaulio vietų. Aš jau anksčiau kalbėjau apie šį punktą sakydamas, kad tik tada, kai teisingumas ir nuoširdumas klestės, tik tada mes galėsime judėti link tikrai takaus ir harmoningo pasaulio. Nėra abejonės, kad pagrindinės jėgos ir tam tikri politiniai ir religiniai lyderiai yra motyvuoti godumo ir jų suteiktų interesų. Jų savanaudiški troškimai prisidėjo prie beviltiškų problemų, kurių mes dabar esame liudininkai, ir taigi atsakingumas taip pat guli ant jų pečių. Pasaulis yra sudarkytas įvairių problemų kurios veda link nusivylimo ir neapykantos, kuri to pasekoje kenkia taikai. Pavyzdžiui, finansinės krizės padariniai besitiesia ir vis dar yra jaučiami didžioje

dalyje pasaulio. Europoje, nepasitenkinimas didėja ir yra pradėta abejoti Europos sąjungos vieningumu. Prieš- imigracinės ar nacionalistinės partijos gauna populiarumą daugumoje šalių. Aš jau prieš tai minėjau konfliktą Ukrainoje ir globalines apsiginklavimo lenktynes. Visi tai yra grėsmė pasaulio taikai, kurios nėra susietos su islamu, bet greičiau išsivystė kaip rezultatas nesikeičiančio valdžios troškulio, jėgos, įtakos ir resursų. Jei mes apmąstysime strategijas pagrindinių jėgų mes pamatysime, kad kol jos atvirai nepavergia silpnesnių tautų jos nepagrįstai siekia turėti įtakos joms, pasinaudodamos jų resursais ir taip kontroliuodamos. Nėra nieko naujo tame ką aš sakau, tai yra ganėtinai akivaizdu visiems.

Taigi, kad ir kur pasaulyje būtų konfliktas ir smurtas – ar daromas islamo vardu ar ne – tiesa yra, kad kaltininkai niekada nėra motyvuoti nė viena religija bet tik jų pačių troškimu gauti valdžią. Jei mes apgalvosime visus šiuos aspektus, tai verčia kiekvieną sveiko proto žmogų abejoti link kuriuos krypties linksta pasaulis norint pasiekti ir išpildyti materealistinius troškimus. Kiek islamas yra susijęs, mes matome, kad šioje eroje, islamo mokymai yra pastoviai klaidingai pateikiami ir yra iškraipomi. Yra teigiama, kad islamas skatina smurtinį Džihadą (Jihad) ir kraujo praliejimą. Tačiau, niekas negalėtų būti toliau nuo tiesos. Ir taigi,

leiskit man jums pasakyti aiškiai, kad kai pirmiesiems musulmonams buvo duotas leidimas kovoti Alacho Visagalio vardu, leidimas nebuvo duotas tik apsaugoti musulmonus ar patį islamą.

Greičiau, leidimas gynybiniam karui buvo suteiktas norint apsaugoti religinę laisvę visų žmonių. 22 skyriuje, 40-41 eilutėse Šventojo Korano, Alachas Visagalys pasakė, kad jei musulmonai neapgins savęs šiame etape tada jokia bažnyčia, sinagoga, šventykla, mečetė ar bet kokia kita garbinimo vieta nebus saugi. Todėl, kur islamas suteikė leidimą gynybiniam karui, jis buvo suteiktas norint apsaugoti kiekvieną religiją ir apsaugoti žmonių teisę laisvai praktikuoti ir išpažinti jų tikėjimą. Jei musulmonas siekia pakenkti kitam žmogui, nesvarbu kokia bebūtų to žmogaus religija ar tikėjimas, ar jei bet kuris musulmonas siekia suniokoti kitų žmonių šventomis laikomas vietas, tada jis ar ji daro visišką pažeidimą šio labai aiškaus Korano įsakymo.

Ryšiu su tai, neseniai buvo pranešimų, kad ISIS suniokojo istorinius monumentus ir artefaktus antikiniuose Irako miestuose. Daugiau nei 1400 metų šie miestai buvo saugomi ir globojami vienas po kito einančių musulmonų valdovų ir vyriausybių ir dabar jie buvo sunaikinti islamo vardu. Tai gali būti atpažįstama kaip ekstremalus žiaurumas ir transgresija islamo mokymų. Joks tikras musulmonas negalėtų net suvokti taip pasielgti.

Ryšium su tikrąja Džihado sąvoka islamo taikuose mokymuose, aš citavau daug nuorodų iš Korano per mano kalbą praeitų metu Taikos Siumpoziume ir nėra reikalo kartoti jas visas dabar. Tačiau, tikrai eilutė kurią aš tiką paminėjau aiškiai parodo, kad tai kas dažniai tvirtinama apie Džihadą yra visiškai neteisinga.

Tęsiant toliau, 10 Skyriuje, 100 eilutėje Šventojo Korano, Alachas pasakė, Šventajam pranašui (ramybė jam), kad jei Alachas trokštų jis galėtų versti vykdyti Jo Valią ir priversti visą žmoniją tikėti. Tačiau Alachas davė kiekvienam žmogui asmeninę pasirinkimo laisvę, ir davus tai, kokią teisę Šventasis pranašas (ramybė jam) ar ištikro bet kuris kitas turi jėgą priversti ar primesti kitus priimti islamą? Per savo gyvenimą, Šventasis islamo pranašas (ramybė jam) didžiai akcentavo poreikį teisingumo ir nešaliskumo ir, kad bet kokios formos žiaurumai būtų sustabdyti. Iš tikro, yra pasakojama, kad Šventasis pranašas (ramybė jam) pasakė, kad žmogus turėtų padėti abiemis – užguitiems ir engėjams.

Yra akivaizdu, kad padėjimas užguitiems reikalauja jums parodyti meilę ir gailestingumą, apsaugoti juos, išlaisvinti juos nuo jų sunkumų ir suteikti jiems komfortą. Tačiau, Šventasis pranašas (ramybė jam) pasakė, kad mes neturėtume sustoti čia, bet turėtume žengti sekantį žingsnį ir padėti engėjams. Ir padėjimas engėjams reikalauja, kad žmogus sustabdytų juos nuo jų daromų neteisybių ir žairumų. Tai yra priemonės taikos sukūrimo tarp žmonių.

Jei šiandieninės vyriausybės sektų šį pagrindinį principą ir teiktų pirmenybę teisingumui ir pagalbai kitiems aukščiau jų pačių interesų, pasaulis būtų daug geresnė vieta gyventi. Kol visos vyriausybės ir lyderiai tvirtina, kad jie siekia sukurti taiką ir teisingumą, liūdna realybė yra ta, kad jie ir toliau teikia pirmenybę savo pačių darbotvarkėms, interesams ir motyvams. 2 Skyriuje, 189 Korano eilutėje, Alachas sako, kad jūs neturėtumėt pasiglembžti kitų turto per neteisybę ir neteisingumą. Ir tada, 15 skyriuje 189 eilutėje, Alachas Visagalis sako, kad jūs neturėtumėte gviežtis turto ar resursų, kurie yra kitų. Kai aš citavau šią eilutę kalboje Valstybinės valdžios rūmuose (Capitol hill) vienas kongresmenas atėjo pas mane ir pasakė man, kad tu ne tik teisingai parodei mokymą bet ir realybę.

Skyriuje, 9 eilutėje, Alachas Visagalis pasakė, kad jūs neturėtumėte leisti nesantaikai ar neapykantai kitiems paskatinti jus elgtis kitaip nei su teisingumu. Koks nuostabus teisingumo ir nuoširdumo standartas tai yra. Ir apsaugoti šventumą ir religiją ir užkirsti kelią suirutei pasaulyje, Alachas Visagalis pasakė, 6 skyriuje, 109 eilutėje, kad jūs niekad neturėtumėte įžeisti ar kalbėti blogai apie dievaičius ar Dievybes kitų, nes jie gali išprovokuoti įžeidimą Alacho ir tai gali vesti į niekad nesibaigiantį ratą neapykantos ir priešiško.

Tada Šventasis pranašas (ramybė jam) pasakė, kad kai jūs įžeidžiate ar negerbiate kieno nors tėvo, jūs įžeidžiate savo paties tėvą. Matote, kokios gražios kalbos laisvės ribos ir pagarbos rodymas buvo padaryti. Todėl, kas tai peržengs, tie prieštaraus įsakymams Alacho ir pranašo. 60 Skyriuje, 9 eilutėje, Alachas Visagalis yra pasakęs, kad tie kurie nepersekioja ar nesiekia trukdyti tavo tikėjimui turėtų visad būti traktuojami su sąžiningumu, pagarba ir gerumu. Todėl, tai yra visiškai priešinga islamo mokymams būti žiauriems tiems kurie gyvena taikiai tarp jūsų musulmonų šalyse – ar tai būtų krikščionys, žydai, yazidistai

(Yazidis), pagoniai ar žmonės kitų tikėjimų ar net ateistai.

Todėl, šie yra auksiniai principai ir mokymai, kurie yra reikalingi norint sukurti taiką pasaulyje. Aš pristačiau tik kelis aspektus, kurie paryškina grožį ir taurumą islamo mokymų. Šie mokymai yra priemonės apsaugoti žmones pasaulyje. Ir dėl šių mokymų tikrieji musulmonai elgiasi kaip laiduotojai ir saugotojai taikos ir saugumo visuose visuomenės srityse.

Prieš mane sėdi įvairūs politikai, įtakingi asmenys ir gerai išsimokslinę žmonės, taigi aš noriu pakartoti, kad jūs visi turėtumete pasistengti savo galimybių ribose geriausiai paveikti savo vyriausybės ir lyderius teigiamai link taikos kūrimo ir sąžiningumo visuose lygiuose. Tai yra pagrindas norint išspręsti daugelį internacionalinių ir vidaus krizių dabartyje. Prieš daugelį metų aš išpėjau, kad mes einame link siaubingo susinaikinimo ir dabar daugelis politikų ir analitikų artėja prie tų pačių išvadų, kad mes greitai artėjame link Trečiojo Pasaulinio Karo.

Kol kai kurie sako, kad Trečiasis Pasaulinis Karas yra dabar neišvengiamas, aš tikiu, kad negti dabar dar yra laiko pasauliui atsibusti ir visiškai priimti tikrovę, kuri dabar yra ir sustabdyti šią grėsmę. Tam padaryti, visi žmonės ir jų lyderiai turės sustoti žiūrėti tik į vieną pusę ir nustoti rūpintis tik savo interesais. Vietoj to, jie turės išplėsti jų mąstymą ir turėti realistinį ir teisingą požiūrį visiems jų interesams. Jie turi siekti

išpildyti teisingumo poreikį, dorumo ir sąžiningumo visuose visuomenės lygiuose.

Jie turėtų siekti sukurti taiką visur ir kaip tik jie gali. Ir svarbiausias dalykas yra pripažinti jų Kūrėją kaip Jis turėtų būti pripažintas. Aš tikuosi ir meldžiuosi, kad tegu Alachas leidžia jums visiems suprasti ir pripažinti mūsų visų atsakomybės svarbą ir išpildyti mūsų pareigas. Tegu Alachas jus visus palaimina. Ačiū jums labai.

Vertė į lietuvių kalbą: Ingrida Aisha Kamar